

Debreceni Ítéltábla

Pf.I.20.258/2020/5. szám

A **Debreceni Ítéltábla** a dr. Szabó Gábor ügyvéd (cím) által képviselt felperes neve (cím) felperesnek - a Lantos Ügyvédi Iroda (cím, ügyintéző: dr. Lantos Bálint Béla ügyvéd) által képviselt **alperes neve** (cím) alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indult perében az Egri Törvényszék 12.P.20.089/2019/29. számú ítélete ellen az alperes részéről 30. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 2500 (kétezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy az állam visel 15 000 (tizenötezer) forint meg nem fizetett fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

- [1] A felperes 2016. január 8-tól 2016. április 24-ig az alperesi büntetés-végrehajtási intézetben töltött előzetes letartóztatás alatt elszenvedett alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények (a jogszabályban előírt élettér biztosításának hiánya) miatt előterjesztett, módosított kereseti kérelmében kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette az emberi méltóságát, továbbá az alperes 192 600 (köztes keresetváltoztatásában 235 000) Ft sérelemdíj, és annak 2016. április 25. napjától a kifizetés napjáig járó kamatai megfizetésére történő kötelezését azzal, hogy köztes keresetváltoztatásában 235 000 Ft-ra emelte fel tökekövetelését. Perköltség címén 310 000 Ft megfizetésére kérte kötelezni az alperest, hivatkozva a jogi képviselőjével az ügyvédi megbízási szerződésben kikötött ügyvédi munkadíjra.
- [2] Az alperes ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását. Álláspontja szerint a felperes által igényelt perköltség - részben az ügy egyszerű megítélése miatt - eltúlzott.
- [3] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével megállapította, hogy az alperes azzal, hogy 2016. január 8. napjától 2016. április 24. napjáig nem biztosított a felperes számára 4 m2 mozgásteret, megsértette a felperes emberi méltóságát. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 192 600 Ft sérelemdíjat és annak 2016. április 25-től a kifizetés napjáig

járó törvényes kamatait, továbbá 310 000 Ft perköltséget. Megállapította, hogy az állam viseli 36 000 Ft illetéket.

- [4] Az ítélet indokolásában kifejtette, hogy a felperes nem tartotta fenn keresetváltoztatásait, az eredetivel egyezően módosított kereseti kérelem pedig megalapozott volt, mivel fogva tartása során nem biztosították számára a jogszabályban előírt életteret.
- [5] Az ítélet zárórészében rögzítettek szerint az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. §-a (1) bekezdésének f) pontja alapján fennálló illetékfeljegyzési jog miatt le nem rótt illeték alapja 600 000 Ft volt az Itv. 39. §-a (3) bekezdésének b) pontja és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 21. §-ának (1) bekezdése alapján, ezért az illeték összege 36 000 Ft [Itv. 42. §-a (1) bekezdésének a) pontja]. Mivel a perveztes alperes személyes illetékmentes, azt az állam viseli. A felek perköltsége körében figyelemmel volt arra, hogy a feleket ügyvéd képviselte, ezért a Pp. 81. §-ának (1) bekezdésében foglaltak miatt a pernyertesség és a perveztesesség arányában állapította meg a perköltséget, és kötelezte az alperest a felperes perköltségének megfizetésére. A felperes a jogi képviselőjével kötött megbízási szerződés szerint 100 000 Ft megbízási díjat fizetett meg a keresetlevél elkészítéséért, minden további beadványért 15 000 Ft-ot, míg a megbízási díj összege tárgyalásonként 45 000 Ft: a becsatolt költségjegyzék nyomtatvány alapján mindösszesen 310 000 Ft. Ezért ebben az összegben határozta meg az ügyvédi munkadíjból álló perköltség összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 2. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján, és annak megfizetésére a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest.
- [6] Az alperes fellebbezést, a felperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő az ítélet ellen. Az ítélet tábla visszautasította a csatlakozó fellebbezést a Pf. 4. sorszámu, 2020. szeptember 11-én jogerőre emelkedett végzésével.
- [7] Az alperes fellebbezésében kérte az elsőfokú perköltség 254 200 Ft-ra történő leszállítását és a felperes másodfokú perköltségben való marasztalását. Hivatkozása szerint a felperes felemelte a keresetét 235 000 Ft-ra, amelyet a későbbiekben nem szállított le, ezért az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes megállapítása téves. Mivel azonban 235 000 Ft helyett 192 600 Ft megfizetésére kötelezték, a felek pernyertességének aránya 82-18%. A felperes elsőfokú eljárás során előterjesztett nyilatkozatától eltérően pedig nem állnak fenn a perköltségviselés általános szabályaitól való eltérés Pp. 83. §-ának (3) bekezdésében részletezett szabályai.
- [8] A felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben történő marasztalását, amelynek összegét 50 000 Ft-ban jelölte meg. Álláspontja szerint helye van a Pp. 83. §-ának (3) bekezdése alkalmazásának, mivel keresete nem volt eltúlzott a bírói gyakorlat ismeretében. Emellett pernyertessége 100%-os a megállapítás iránti kereset viszonylatában, összességében pedig 91%-os, viszont az alperes okot adott a perre azzal, hogy túlsúlyos körülmények között helyezte el. Ezzel kapcsolatban hivatkozott a Pp. 86. §-ának (1) bekezdésében foglaltakra és a Pp. hatálybalépését megelőzően kialakult bírói gyakorlatra is. Részletezte továbbá a jogi képviselője által kifejtett tevékenységet, amelyből kiemelte, hogy a felperes fogvatartott, ezért a vele való kapcsolattartás jelentős kieső idővel jár. Előadta továbbá (és csatolt azzal összefüggő határozatot), hogy hasonló ügyben ugyanilyen nagyságrendben ítélték meg ügyvédi munkadíjat jogi képviselője részére.

- [9] Az ítéletábra tárgyaláson kívül bírálta el a fellebbezést a Pp. 376. §-a (3) bekezdésének b) pontja alapján, és azt megalapozatlannak találta az alábbiak szerint.
- [10] Az alperes fellebbezése kizárólag a perköltség összegére vonatkozott (az ítéletábra pedig visszautasította a felperes csatlakozó fellebbezését), ezért a felülbírálati jogkör korlátai között [Pp. 370. §-ának (1) bekezdése] nem volt érdemi jelentősége, hogy az elsőfokú bíróság úgy tekintette, hogy a felperes leszállította a sérelemdíj megfizetésre irányuló keresetét az eredetileg kért 192 600 Ft-ra. A Pp. 83. §-ának (4) bekezdése értelmében ugyanis ha a fél az érdemi tárgyalási szakban az önállóan elbíráható követelése összegét leszállította, a leszállított rész tekintetében pervesztesnek kell tekinteni. Ezért bár az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a felperes pernyertessége részleges, annak aránya a személyiségi jogi perekben kialakult bírói gyakorlat (pl. **Debreceni Ítéletábra** Pf.I.20.158/2019/4. számú ítélet) alapján az alábbiak szerint alakul. Ahogy az elsőfokú bíróság helytállóan utalt rá, a kereseti kérelem pertárgyértéke 600 000 Ft volt. A felperesnek azonban ezen belül több kereseti kérelme volt: egyrészt objektív szankcióként kérte a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását, amely virtuális pertárgyértékként 600 000 Ft-ot tesz ki, azonban csak pertárgyértékként foglalja magában a sérelemdíj megfizetésére vonatkozó, a legmagasabb összegű, 235 000 Ft pertárgyértékű keresetet. Ez alapján a felperes a megállapítási kereset vonatkozásában 600 000 Ft, a marasztalási kereset alapján pedig 192 600 Ft erejéig, míg az alperes a marasztalási kereset alapján 42 400 Ft erejéig minősül pernyertesnek: ez alapján a felek pernyertességének aránya 95-5% a felperes javára.
- [11] Az elsőfokú bíróság - vélhetően elírás miatt - tévesen utalt ez alapján a Pp. 81. §-ának (1) bekezdésére, mivel az ezzel összefüggő rendelkezéseket a Pp. 83. §-ának (2) és (3) bekezdései szabályozzák. A (2) bekezdése szerint részleges pernyertesség esetén a fél az ellenfél perköltségét a pervesztessége arányában téríti meg. Ha a pernyertesség és a pervesztesség aránya közötti különbség, valamint a fél és az ellenfél javára meghatározott perköltségek összege közötti különbség nem jelentős, egyik fél sem köteles perköltség megtérítésére. A (3) bekezdés alapján pedig a (2) bekezdésben foglaltak alkalmazását mellőzni lehet, ha a per kártérítés vagy egyéb olyan követelés iránt folyik, amelynek összegszerű megítélése bírói mérlegeléstől függ, és a bíróság a követelt összegnél kevesebbet ítélt ugyan meg, de a követelt összeg nem tekinthető nyilvánvalóan túlzottnak.
- [12] A felperes által az elsőfokú eljárás során helytállóan hivatkozott bírói gyakorlat (pl. Kúria Pfv.V.21.344/2015/6. számú ítélet), de önmagában az alapján is, hogy a kereset tárgya sérelemdíj volt, a felperes legmagasabb összegű követelése (235 000 Ft) nem tekinthető nyilvánvalóan túlzottnak: a megítélt 192 600 Ft annak 82%-a. Erre tekintettel a fellebbezés megalapozatlan volt a másodfokú eljárásban kizárólagosan fenntartott - ezért a Pp. 370. §-a (1) bekezdésének 2. mondata és 371. §-a (1) bekezdésének d) pontja alapján a felülbírálati jogkör korlátját jelentő - jogcím, azaz a Pp. 83. §-ának (2) bekezdése alapján.
- [13] Az ítéletábra ezért helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alapján.
- [14] A felperes pernyertes lett a másodfokú eljárás során is, az ítéletábra azonban jelentősen eltúlzottnak találta az általa előterjesztett 50 000 Ft ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget. A R. 2. §-ának (2) bekezdése szerint az (1) bekezdés (azaz a megbízási szerződés) alapján felszámított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A felperes jogi képviselője által ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenység részben a visszautasított csatlakozó fellebbezés kapcsán kifejtett munka, emellett az

alperesi fellebbezés tárgyát képező perköltség összege (55 800 Ft) mellett a felperes díjigénye [szemben a jogszabályi, a R. 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése alapján felszámítható 2,5%-kal] közel 100%-os, ezért kirívóan eltűzött. A fellebbezési ellenkérelem továbbá nagyobbbrészt szó szerint ismétli az elsőfokú eljárás során előterjesztett felperesi előadást, de a fellebbezés tárgya maga is igen egyszerű megítélésű, ezért az ítéltábla 1 óra ügyvédi munkát alapul véve 2500 Ft-ban [R. 3. §-ának (3) és (5) bekezdései] határozta meg a felperest a Pp. 83. §-ának (1) bekezdése alapján megillető, ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

- [15] Az állam - csakúgy, mint az elsőfokú eljárás kapcsán - a Pp. 102. §-ának (1) és (6) bekezdései alapján viseli az alperes személyes illetékmentessége és a perben fennálló illetékfeljegyzési jog miatt meg nem fizetett fellebbezési illetéket.

Debrecen, 2020. november 3.

Dr. Bakó Pál s.k. a tanács elnöke, Dr. Árok Krisztián s.k. előadó bíró, Dr. Molnár Tibor Tamás s.k. bíró

A kiadmány hitelűl:

-kiadó-